

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra Dagbøger i udvalg 1834-1846

Citation: Kierkegaard, Søren: "Dagbøger i udvalg 1834-1846", i Kierkegaard, Søren: *Dagbøger i udvalg 1834-1846*, udg. af Jørgen Dehs ; Niels Jørgen Cappelørn , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1992, s. 330. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kierkegaard03val-shoot-idm139969846724400/facsimile.pdf> (tilgået 23. juli 2024)

Anvendt udgave: Dagbøger i udvalg 1834-1846

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Studenten tør tillade sig, at ansee Een for en Dagdriver. Om Bogen selv var meningsløs, dens Tilblivelse er dog det fyndigste Epigram, jeg har skrevet over en vrøvløvoren filosofisk Samtid.

46 Man siger, at Erfaringen gjør et Msk. kloog. Det er meget ufornuftigt talet. Var der ikke noget Højere til end Erfaring, saa vilde den netop gjøre ham gal.

47 Christi Fremtræden er og bliver dog et Paradox. I Forhold til hans Samtid (saa det deri, at han dette bestemte enkelte Msk., der saae ud som andre Msker, talte som disse, fulgte Skik og Brug, at han var Guds Søn. For enhver senere Tid er Paradoxet et andet; thi da den ikke seer ham med legemlige Øine er det lettere at forestille sig ham som Guds Søn, men nu kommer det Anstødelige, at han talte i en bestemt Tidsalders Tankegang. Og dog hvis han ikke havde gjort det, saa havde der været skeet en stor Uretfærdighed mod hans Samtid; thi den havde da været den eneste, der havde haft et Paradox at forarge sig over. – At hans Samtid har haft det værste Paradox, det er idetmindste min Mening; thi den sentimentale Længsel efter at have været samtidig med Christo, som Mange tale om, har ikke stort at betyde, at være Vidne til et saadan Paradox er en høist alvorlig Sag.

48 Det er et herligt Digt af Ewald, Advarsel mod Selvmord. Et Vers især:
Mon Havets Bølger slette ud?
Mon Gift fortærer Præg af Gud?
Kan Dolken dræbe Tanker?
cfr. 1ste B. p. 299.

49 Bevidstheden forudsætter sig selv, og at spørge om dens Oprindelse, er et ørkesløst Spørgsmaal, der er ligesaa captieux som det gl.: hvad har først været til Træet ell. Kjernen? Var der ingen Kjerne hvoraf blev da det første Træ? Var der intet Træ, hvoraf blev da den første Kjerne?